

gaaet til Amtsraadet, der ligeledes har nægtet at følge den ærede Ministers Paalæg, saa at Sagen staar saaledes nu, at naar Ministeren fortsætter, maa Amtsraadet med vor højterede Kollega fra Krø (Brockenhuus-Schack) i Spidsen — for saa vidt han deler samme Betragtning — gaa i Hullet for det Tilfælde. Det kan blive et artig Spil, naar man under Dagbøder eller Fængsel vil tvinge dem til at gennemføre en ministeriel Beslutning, hvis Nødsghydighed i Øjeblikket er underkastet Domstolenes Paakendelse. Det vil give et overordentlig grelt Billede af den overordnede Administration, og det er min Mening, at der er intet, der mere end en saadan Fremgangsmaade kan skade den danske Folkestole og Almueoplysning. Jeg gentager derfor: Har jeg eller har Forespørgeren rigtig forstaaet den ærede Ministers Ord før, og vil den ærede Minister nu standse sin Forsølgelse — ja man kan jo kalde det den ærede Ministers Forsølgelse af at gennemføre i Praxis sin Fortolkning — indtil Højesteret har talt.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Det kommer virkelig an paa Omstændighederne. Jeg har i saa Henseende hverken udtalt mig for eller imod. Det kommer an paa, paa hvilket Standpunkt vedkommende Sag staar, saa jeg vil i Almindelighed ikke nu kunne give noget Svar derpaa. Sagen lige overfor det omtalte Sogneraad i Fyn kan umulig blive staaende paa det Standpunkt, den nu staar; men det skal jeg ikke nærmere komme ind paa. Saa meget vil jeg sige, at er der noget Sted, hvor vedkommende Sogneraad ikke har fortjent en særlig mild Behandling, saa er det min Tro derovre. Det skal jeg imidlertid ikke komme nærmere ind paa, da den ærede Forespørger ikke er kommen nærmere ind derpaa. Hvad derimod angaar et andet Spørgsmaal, der er stillet af det ærede Medlem for Bræsto Amts 3dje Valgkreds (Leth), da skal jeg sige, at jeg ikke har det allermindste imod, at Sagen kommer til Højesteret, og at jeg vil gøre mit til, at vedkommende Sogneraad faar fri Proces, betragter jeg som noget, der følger af sig selv.

Leth: Jeg ønsker gerne Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden (Høgsbro): Det ærede Medlem har Ordet for en kort Bemærkning.

Leth: I Anledning af den ærede Ministers Øtring om, at han ikke vidste — saaledes forstod jeg det — paa hvilket Standpunkt vedkommende Sag stod, og at det kunde have Indflydelse paa hans Beslutning, skal jeg tillade mig at oplysse, at den Sag, som Beldringe Sogneraad har anlagt imod Ministeren, og i hvilken jeg er bestillet som Sagsfører her ved Hof- og Stadsretten for Sogneraadet, staar saaledes, at den for Øjeblikket staar paa den Sagsfører, som fører Ministerens Sag. Der er vekslet en Række Indlæg, saa at jeg antager, at Sagen snart vil blive optaget til Doms, og at Udsigterne til, at Spørgsmaalet derefter kan komme for Højesteret, saaledes ikke kunne være lange.

Berg: Maa jeg gøre en kort Bemærkning?

Formanden (Høgsbro): For en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

Berg: Ja, den ærede Minister sigtede slet ikke til den ærede sidste Talers Tilfælde. Den ærede Minister sigtede til det Tilfælde, jeg omtalte, paa Sjælland, og der mente han, at Sogneraadet skulde straffes uanset Nødsagen. Jeg skal forøvrigt ikke nu gaa dybere ind derpaa. Den ærede Minister har altsaa forbeholdt sig sin Stilling overfor Tilfælde, hvor han ikke særlig eller personlig føler sig interesseret, og har været delvis imodkommande i Henseende til, at tie, mens Retten sad, men efter min Mening burde ogsaa det omhandlede Tilfælde paa Fyn allerinarest indstilles. Der er mange Maader efter Lovgivningens Bestemmelser for at raade Bød paa de Duffer, der haves, og i den Henseende vil jeg indrømme, at jeg kender adskillige Tilfælde, hvor Ministeriet, trods approberede Planer om Forandringer i et Sogns Skolevæsen, er gaaet ind paa Forslag, som ødelagde disse Planer, men jeg vil indrømme, at det var Forslag, som vilde paa en anden Maade, men ogsaa paa en langt fyldigere Maade, imodkommande den egentlige Opgave: Skolevæsenets Forbedring, end Ministeriets Planer vilde have gjort. Der er mange Maader at forhandle en saadan Sag paa, uden at man behøver ved en tvivlsom Fortolkning at sætte de kommunale Myndigheder kniven paa Struben. Jeg vil ønske i alt Fald, at Ministeren vilde have sagt: Fra i Dag af røre vi ikke ved det Spørgsmaal, inden vi se Højesterets Dom.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forespørgselen.